

Sobzirom da ste postali konsultant u Projektu tehničke pomoći Republici Srbiji u reformi korporativnog finansijskog izveštavanja, koji između ostalog treba da da nacrt Zakona o računovodstvu, interesuje me da li ste do sada sagledavali vezu između Zakona o računovodstvu i Zakona o stečaju po pitanju izrade vanrednih finansijskih izveštaja i popisa imovine.

Član 2. stav 1. tačka 2. Zakona o računovodstvu, definiše: *vanredni finansijski izveštaj sastavlja se u slučajevima ... otvaranja, odnosno zaključenja stečajnog postupka ... i to sa stanjem na dan koji prethodi ... danu otvaranja, odnosno zaključenja stečajnog postupka ...* Članom 17. istog zakona nalaže se da je u ove svrhe potrebno izvršiti popis imovine.

Medjutim, član 166. stav 2. Zakona o stečaju definiše: *Po pravosnažnosti rešenja o potvrđivanju usvajanja plana reorganizacije stečajni postupak se obustavlja.*

S obzirom da je u skladu sa Zakonom o računovodstvu validan datum koji predhodi danu kada se održavaju ročišta na sudu, a da Zakon o stečaju čeka da Rešenje postane pravosnažno, kako se u praksi prevazilazi ovo razmimoilaženje s obzirom da ukoliko postoje žalbe na Plan reorganizacije, ponekad prodje i više meseci do dobijanja pravosnažnosti rešenja? To otežava izradu bilansa u rokovima predviđenim zakonom i skoro onemogućava da se izvrši popis pod navedenim datumom.

Situacija je dodatno komplikovana ukoliko je u pitanju Unapred pripremljen plan reorganizacije, jer u skladu sa članom 160. Zakona o stečaju *Ako se unapred pripremljeni plan reorganizacije na ročištu usvoji, stečajni sudija će rešenjem istovremeno otvoriti stečajni postupak, potvrditi usvajanje unapred pripremljenog plana reorganizacije i obustaviti stečajni postupak.*